

»zařadění« na mysli zařadění do post. skupiny, nýbrž zařadění do hodn. třídy a do příslušného platového stupně v ní, tedy zařadění požitkové ve smyslu § 7 zák. č. 195/1920.

Namítá-li st-l konečně, že intencí zák. č. 195/1920 a prov. předpisů k němu bylo honorovati gážisty s vyšším vzděláním lépe než gážisty se vzděláním středoškolským a že tato zásada je rozhodnou i nadále, stačí poukázat k tomu, že rozhodným pro výklad právních norem jest v prvé řadě jejich striktní znění, které v případě, o nějž jde, neponechává pochybnosti o odchylném úmyslu zákonodárce, resp. vlády. — — —

Č. 6919.

Samospráva obecní. — Administrativní řízení:
Kdy začíná běžeti lhůta pro odvolání z usnesení obecního zastupitelstva o obecním rozpočtu?

(Nález ze dne 28. listopadu 1927 č. 21.282/26.)

V ě c: Firma Moravia, akc. spol. v Ú. proti moravskému zemskému výboru v Brně o včasnost rekursu ve věci obecní.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Obecní zastupitelstvo ve V. usneslo se dne 29. prosince 1925 schváliti rozpočet pro rok 1926. Z tohoto usnesení odvolala se stěžující si společnost a vytknuvši především, že ani rozpočet ani usnesení o schválení rozpočtu nebyly v osadách M. a Ú. uveřejněny, obracela se věcně proti určitým položkám rozpočtovým a domáhala se sdělení zvláštního rozpočtu pro osady M. a Ú. Odvolání bylo nař. rozhodnutím zamítnuto jako opožděné, poněvadž podle předložené vyhlášky bylo usnesení ob. zastupitelstva o ob. rozpočtu na rok 1926 veřejně vyhlášeno na úřední desce ve V. od 31. prosince 1925 až do 15. ledna 1926, kdežto odvolání st-lčino podáno bylo teprve po uplynutí rekursní lhůty dne 18. března 1926 přímo u zv-u. Podle zprávy ob. rady byl rozpočet vyložen na ob. úřadě ve V., který jest společným i osadě M. a Ú. Veřejné vyhlášky usnesení dějí se od státního převratu a od utvoření společné obce na úřední tabuli ve V. a zákonem není předepsáno, že vyhláška musí se státi i v každé jednotlivé osadě.

O stížnosti uvažoval nss takto: — — —

Stížnost namítá, že zmeškání lhůty nebylo vůbec možné, poněvadž vyhláška o vyložení ob. rozpočtu, jakož i vyhláška usnesení o schválení rozpočtu ob. zastupitelstvem nestala se způsobem zákonným, ježto vyhlášení na úřední desce ob. úřadu ve V. nestačilo, nýbrž bylo třeba vyhlášky i na ob. deskách v osadách M. a Ú.

Stížnosti jest potud přisvědčiti, že lhůta odvolací nepočala běžeti, dokud usnesení ob. zastupitelstva o rozpočtu nebylo podle zákona veřejně vyhlášeno (viz nář. Boh. 5039/25 adm.). Nelze však souhlasiti s názorem stížností hájeným, že počátek lhůty odvolací podmíněn jest veř. vyložení rozpočtu, neboť předmětem odvolání bylo usnesení ob. zastupitelstva, jímž ob. rozpočet byl stanoven (§ 6 odst. 2—4 ob. fin.

novely) a nemůže proto pro počátek lhůty k podání odvolání z tohoto usnesení býti rozhodno, kdy a jakým způsobem rozpočet byl podle § 6 odst. 1 ob. fin. novely před projednáváním ob. rozpočtu v ob. zastupitelstvu veřejně vyložen. O vyhlásování usnesení ob. zastupitelstva o ob. rozpočtu stanoví odst. 4 § 6 ob. fin. novely, že sluší je veřejně vyhlásiti způsobem v obci obvyklým. Nemohl tedy běh lhůty odvolací započítati, dokud se nestala takováto veř. vyhláška.

Stížnost uvádí, že skládá-li se obec z několika od sebe vzdálených osad, má se vyhláška rozpočtového usnesení státi v každé z těchto osad. Takto formulovaná námitka je však lichá, neboť cit. ustanovení zákonné nepředpisuje pro vyhlásování usnesení o rozpočtu žádný zvláštní způsob, nýbrž žádá pouze, aby veř. vyhláška stala se způsobem v obci obvyklým. Nepříčí se tedy zákonu, když veř. vyhlášení se stane pouze v jediné osadě, jestliže ovšem takovýto způsob vyhlásování je v dotčené obci, třeba sestávala z několika osad, obvyklý.

Žal. úřad vycházel tedy ze správného názoru právního, když pokládal za rozhodné, že veř. vyhlásování usnesení ob. zastupitelstva děje se od doby státního převratu pro nově utvořenou obec V., složenou z V., M. a Ů., dříve samostatných obcí, toliko na úřední desce ve V. Stížnost ovšem proti tomu namítá, že vyhlášky ob. zastupitelstva dějí se netoliko na úřední desce obecní ve V., nýbrž i na úředních deskách v osadách M. a Ů. a to i když jde o vyhlášky menší důležitosti, než je vyhláška o ob. rozpočtu.

Námitkou touto obrací se stížnost proti předpokladu žal. úřadu, že vyhláška usnesení ob. zastupitelstva jen na ob. desce ve V. jest veř. vyhlášením v obci obvyklým. Bylo proto nss-u zkoumati, zdali žal. úřad měl pro tento svůj předpoklad ve spisech dostatečnou oporu. —

Č. 6920.

V o j e n s k é v ě c i: * Na přiznání voj. zaopatřovacích požitků býv. vojenských kapelníků podle § 111 zák. čís. 76/1922 není právního nároku.

(Nález ze dne 28. listopadu 1927 č. 26.862/26.)

V ě c: Hilderich P. v D. proti ministerstvu národní obrany stran nároku na výslužné.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: St-l, slouživší od 16. ledna 1886 v rak.-uh. armádě jako voj. kapelník, byl dnem 1. října 1905 pensionován jako invalidní poddůstojník z povolání podle zák. ze 27. prosince 1875 č. 158 ř. z., ale sloužil jako voj. kapelník až do státního převratu. Členem pens. spolku voj. kapelníků ve Vídni byl od 1. května 1891. Do čsl. činné služby se st-l přihlásil, ale nebyl převzat. Čsl. voj. správa převzala výplatu jeho pense invalidní a výnosem mno z 23. srpna 1920 též (ve formě zálohy) výplatu jeho spolkové pense kapelnické, zastavila však tuto v listopadu 1921 z důvodu, že st-l pobírá invalidní pensi poddůstojnickou.